Taniec, ruch i forma już po raz trzeci zawładną Krakowem

2026-10-09

Od 4 do 11 października krakowski Teatr KTO zaprasza na trzecią edycję Festiwalu Ciało i Czas – jednego z niewielu w Polsce wydarzeń poświęconych w całości teatrowi tańca, ruchu i formy. W programie znajdą się spektakle konkursowe młodych twórców, pokazy towarzyszące, a także premiera zwycięzców poprzedniej edycji. Festiwal wyłoni laureata nagrody głównej, który otrzyma budżet wysokości 40 tys. zł na realizację nowego spektaklu w kolejnym sezonie artystycznym.

Trzecia edycja jest kontynuacją idei, która przyświeca festiwalowi od samego początku: otwarcia sceny teatru na artystów o różnych wrażliwościach i tradycjach oraz realnego wsparcia młodych twórców, którzy w polskim teatrze tańca i ruchu rzadko mają szansę zaprezentować swoją pracę w godnych warunkach. Organizatorzy podkreślają, że festiwal to nie tylko scena, ale i budżet produkcyjny umożliwiający realizację projektów, na które komercyjny rynek teatralny nie czeka z otwartymi ramionami.

– Zawód tancerza i performera to dziś w Polsce zawód bez etatu, bez umowy, bez zabezpieczenia na wypadek kontuzji. (…) My nie tłumaczymy artystów. My im kibicujemy i stajemy po ich stronie, nawet kiedy to niewygodne – mówi Jerzy Zoń, dyrektor Teatru KTO.

Sekcja konkursowa: ciało jako archiwum doświadczeń

Sercem festiwalu pozostaje sekcja konkursowa. Widzowie zobaczą osiem prezentacji poświęconych przede wszystkim ciału rozumianemu jako archiwum doświadczeń, których trudno wypowiedzieć wprost. „Chłopki” Bartłomieja Mieszczaka przepuszczają pamięć polskiej wsi XIX i XX wieku przez ciała młodych wykonawczyń, a ukraiński „Undanced” Anny Piotrowskiej przetwarza traumę wojny i utraty dzieciństwa w intymny, biograficzny monodram. „Manosfera” Oliwii Grucy bada presję współczesnej męskości budowanej na siłowni, podczas gdy „Who cares” Agnieszki Brzezińskiej pyta o ciało poddane dyscyplinie algorytmów social mediów, a „Dance me till the end of love” Hanny Stawczyk o ciało poddane dyscyplinie tanecznego rzemiosła. „Chciałabym” Aleksandry Bratkowskiej to zapis uczciwej, niewirtuozerskiej relacji z własnym ciałem, „Die Duch” grupy Wasabibarbi prowadzi przez kobiece doświadczenie od narodzin po oswojenie śmierci, a „Na początku była ciemność i ziemne ognie” kolektywu JAM, inspirowane twórczością Stanisława Lema, każe pytać, co pozostanie z ciała w erze technologicznej festiwal otworzył spektakl *„300-millisecond archives*”, czyli premierowa realizacja zwycięzców 2. edycji Festiwalu Ciało i Czas, Aleksandry Nowakowskiej i Andrzeja Józefczyka.

Bilety dostępne online na **bilety.teatrkto.p**l. Więcej informacji na **teatrkto.pl/cialo-i-czas**.